

De Raad van State over het plaatsen van dozen naast daarvoor bestemde afvalcontainers: een opmerkelijke toepassing van het precautionary principle

Versie 1.2

Jan A. Bergstra
Minstroom Research, Utrecht, The Netherlands
janaldertb@gmail.com

12 januari 2023

Samenvatting

Een studie wordt gemaakt van de collectie van uitspraken waar de ABRvS zich buigt over een zaak waarin een burger zich schuldig gemaakt zou hebben aan het naast, in plaats van in, een daartoe bestemde (afval)container plaatsen van een al dan niet met inhoud gevulde, en al dan niet plat-gevouwen, doos. Het blijkt dat de ABRvS een niet-klassieke, tweewaardige informele update logica op deze gevallen toepast en een poging wordt gewaagd om die logica met enige precisie in beeld te krijgen.

Inhoudsopgave

1	ABRvS en de “logica van het huis”	2
1.1	Globaal verloop van de procedures (voorzover deze de ABRvS bereiken)	2
1.1.1	Moeilijke gevallen	3
1.1.2	Zelfde zaak voor de tweede keer bij de ABRvS?	3
1.2	De collectie van ABRvS uitspraken ABRvS::MD[2021-2022]	3
1.3	Een default logica met plausibiliteitsargumenten	3
1.4	Redeneerpatronen in de collectie: ABRvS::MD[2021-2022]	4
1.5	Argument sequences met structuurconventies voor een tweewaardige propositielogica	5
1.6	Classificatie van verschillen van inzicht tussen [appellant] en [verweerder]	6
1.7	Enkele abstracte conclusies op grond van de waargenomen redeneerpatronen	7
1.8	Evaluatie van de werkwijze van ABRvS als zichtbaar in ABRvS::MD[2000-2022]	8
1.9	Conclusies voor derden	9
1.10	Vragen voor nader onderzoek	9
2	Uitspraken: de collectie ABRvS::MD[2021-2022] in detail	9
3	Uitspraken over misplaatste dozen uit 2020: ABRvS::MD[2020]	17

4	Misplaatste afvalzakken	26
5	Uitspraken door Rechtbank over misplaatste dozen	27
6	Uitspraken door Gerechtshof over misplaatste dozen	27
7	Conclusies	28
7.1	Waarom doet dit er toe?	28
7.2	Kwaliteit van de uitspraken: subjectieve inschatting	30
7.3	Kwaliteit van de bestuursrechtspraak bij “misplaatste dozen”: een subjectieve inschatting	30
7.4	PP-classificatie: impliciet gebruik van een <i>epistemic PP</i>	31
7.4.1	Forensische evidentie uitvergroten epistemische PP	31
7.4.2	Toegang tot rechtspraak beperkende epistemische PP	31
7.5	Niet een instantie van het Catastrophic Harm PP (CHPP)	32
7.5.1	Legitimiteit van de betreffende PP	32
7.6	Kwalificatie van dit werk	32
7.7	Acknowledgement	32
	References	32

1 ABRvS en de “logica van het huis”

De hypothese van deze bijdrage is dat de ABRvS in eenvoudige zaken blijk geeft van het hanteren van “een logica van het huis”. Voor logici is de uitdaging dan om te proberen deze logica expliciet te maken. Dat proberen we te doen aan de hand van samenhangende collecties van uitspraken waarin de eventuele overeenkomsten tussen de gebruikte redeneerpatronen goed aan het licht kunnen komen.

Elke casus hieronder beschrijft een situatie waarin een burger (de [appellant] of [appellante]) in beroep gaat tegen een [verweerder], en dat beroep kan men zien als het verweer van de [appellant] tegen een beschuldiging vanwege de [verweerder]. Deze beschuldigingen zie ik als accusations in de zin van de Accusation Theory van [8], [9] en [6]. Van belang is hier de observatie dat zo’n accusation functioneel kan zijn zonder dat de body (inhoud) van de accusation komt vast te staan.

De ABRvS wil soms ook feitelijk onjuiste beschuldigingen als valide zien, en ik neem aan dat de ABRvS zulks rechtvaardigt met het oog op het bereiken van een hoger goed voor velen, te weten de orde in en rond de afvalcontainers door heel NL. We zien hier een toepassing van het voorzorgsbeginsel, nu toegepast op de onzekerheid over de feitelijke gang van zaken i.v.m. een misplaatste doos. Ongeacht zulke onzekerheden wordt een lijn doorgezet omdat men meent alleen op die manier genoemd hoger goed te kunnen bereiken, of meer precies: omdat men meent alleen op die wijze de gemeentebesturen in staat te stellen genoemd hoger doel te bereiken.

1.1 Globaal verloop van de procedures (voorzover deze de ABRvS bereiken)

De procedures verlopen ongeveer als volgt:

- (i) Het college schrijft een bewoner aan met de gemotiveerde claim een vergoeding van verwijdering van een misplaatste doos te betalen.
- (ii) De bewoner tekent bezwaar aan bij het college.
- (iii) Het bezwaar wordt verworpen. (Als het bezwaar slaagt is het proces ten einde en de bewoner betaalt niet.)

(iv) De bewoner procedeert als [eiser] (tegen de claim) met het college als [verweerder] bij de rechtbank. Het beroep faalt. (Als het beroep slaagt is het proces ten einde en de bewoner betaalt niet.)

(v) De bewoner gaat in hoger beroep bij de RvS. Nu zijn er twee opties:

(vi-a) het beroep faalt (en de bewoner moet gaan betalen),

(vi-b1) het beroep slaagt en de zaak wordt met aanwijzingen van de ABRvS terugverwezen naar de rechtbank, en dat met de optie voor de [appellant] om (na eventuele terugverwijzing door de rechtbank naar het bestuursorgaan) bij een negatieve uitslag aldaar direct (dwz. dit keer met voorbijgaan van de rechtbank) bij de ABRvS (nogmaals) in beroep te gaan.

(vi-b2) het beroep slaagt en de zaak wordt door de ABRvS afgehandeld (de ABRvS herroept het vernietigde besluit van het college).

1.1.1 Moeilijke gevallen

Een [appellant] waarvan het beroep slaagt heeft dus (tenminste) drie maal bot gevangen voor dezelfde kwestie (en bij een tweede ronde bij de ABRvS vier maal bot gevangen etc.) En dat is moeilijk te begrijpen want de gevallen waarin de [appellant] slaagt zijn voor een buitenstaander volstrekt overtuigend.

Hoe kon dat drie maal eerder anders aflopen? Waren de argumentaties pas bij de finale beroepsfase bij de ABRvS aangekomen op voldoende niveau gebracht? Dat roept de vraag op of dat bij één of meer van de bij de ABRvS falende zaken ook had kunnen gebeuren. Een denkbaar antwoord is dit:

Hypothese 1.1.1. *De uitspraken van rechbanken over zaken aangaande misplaatste dozen zijn moeilijk te vinden zodat beklaagden niet weten hoe zich te voorzien van optimale argumenten.*

Hier ontstaat merkwaardigerwijs een conceptueel probleem juist door het feit dat de uitspraken zo inzichtelijk (en vrijwel alle ook overtuigend) zijn: waarom slaagden de overtuigende zaken niet in een eerdere ronde van het in Paragraaf 1.1 hierboven beschreven verloop?

1.1.2 Zelfde zaak voor de tweede keer bij de ABRvS?

Het is aan de uitspraken niet te zien of dezelfde zaak al eerder bij de ABRvS aan de orde is geweest (dat kan in beginsel). Het is onduidelijk of zo'n reprise bij uitspraken over misplaatste dozen ooit voor is gekomen.

1.2 De collectie van ABRvS uitspraken ABRvS::MD[2021-2022]

Hieronder bekijk ik wat ik noem de collectie van uitspraken van de ABRvS inzake “misplaatste dozen”, vanaf begin 2021 als vastgesteld per eind 2022. Deze collectie duid ik aan met ABRvS::MD[2021-2022], waarbij met de tweevoudige “:” in de afkorting wordt aangegeven dat dit een collectie van uitspraken betreft en niet een enkele uitspraak.

1.3 Een default logica met plausibiliteitsargumenten

Meer specifiek blijkt dat de logica van het huis voor de ABRvS inzake ABRvS::MD[2021-2022] een default logica is waarbij gebruik wordt gemaakt van plausibiliteitsargumenten.

Maar default logica's zijn verre van eenvoudig in de praktijk. In 1.5 hieronder wordt een modellering van de uitspraken in klassieke tweewaardige propositielogica voorgesteld.

1.4 Redeneerpatronen in de collectie: ABRvS::MD[2021-2022]

De volgende patronen worden zichtbaar inzake de stijl van redeneren van de staf van de ABRvS bij de collectie van uitspraken van de ABRvS inzake “misplaatste dozen”.

1. De formule van de ABRvS als beroepsinstantie levert uit zichzelf een alles-of-niets bias: het beroep slaagt of het faalt. Daarmee krijgen ook onderdelen van de argumentatie een alles of niets bias. Ook op onderdelen wordt niet met kansen gewerkt. Ook op onderdelen wordt met een tweewaardige logica gewerkt.
2. In deze eenvoudige zaken (zeg een enkele doos is naast een container gevonden) is het nooit de gemeente (het college van B en W) die in beroep gaat. Deze situatie vergt een verklaring. Misschien getuigt het niet van goede smaak van de kant van de gemeente om voor zo iets eenvoudigs de ABRvS in te schakelen. Misschien zien de gemeenten geen aanleiding om legitimatie voor aanscherping van de uitvoering van de geldende regelgeving na te streven. We zien steeds de burger (in de rol van [appellant], terwijl het college dan optreedt in de rol van [verweerder]) die bij de rechtbank, en na bezwaar bij het college in eerdere fasen minstens tweemaal verloor.

Ik neem aan dat het in dit type zaken ook voorkomt dat de burger (dan optredend als [verweerder]) bij de rechtbank wint van het college (dan optredend als [eiser]). De vraag dient zich aan of in zaken waar de rechtbank de burger (als [verweerder]) gelijk geeft, het gelijk van de burger aantoonbaar met grotere zekerheid kan worden vastgesteld dan in de gevallen waarin de ABRvS de burger (optredend als [appellant]) gelijk gaf.

3. De idee is dat de ABRvS tijdens dan wel middels een zitting vaststelt dat iets (zeg een bewering *A*) één van de volgende modaliteiten heeft:
 - (i) *A* is aannemelijk gemaakt,
 - (ii) *A* is niet aannemelijk gemaakt,
 - (iii) “niet *A*” is aannemelijk gemaakt,
 - (iv) “niet *A*” is niet aannemelijk gemaakt.
4. Er is een hoofdrol voor default aannamen, en voor een specifiek patroon met een default aanname. Als “zo en zo” dan mag de gemeente aannemen (en wel zonder verder bewijs) “dat en dat” (en mag dienovereenkomstig handelen door een bepaalde schadevergoeding te claimen), tenzij [appellant] aannemelijk kan maken dat “niet zo en zo”.

Studie van de rechtspraak in deze collectie van uitspraken levert vrij snel een inzicht in de mate van evidentie die een [appellant] tenminste moet produceren om het “niet zo en zo” aannemelijk te maken.

Hierbij valt het volgende op te merken:

- (a) “Aannemelijk gemaakt” wordt behandeld als “waar” (ook “terecht” gesteld, geëist, geweigerd, of vergund etc.)
- (b) “Niet aannemelijk gemaakt” wordt behandeld als “onwaar” (ook “ten onrechte” gesteld etc.)
- (c) Er is een asymmetrie: als over “geen bewijs van” wordt gesproken, dan wordt bedoeld de afwezigheid van een overtuigende (slagende) poging tot aannemelijk maken. Bewijzen en aannemelijk maken is in deze procedures kennelijk hetzelfde.
- (d) Niet kunnen bewijzen is een nadeel, want dat leidt gemakkelijk tot de aanname van onwaarheid van de kwestie terzake, maar wel kunnen bewijzen (in een meer stringente zin) is niet nodig voor succes (winnen beroep).

1.5 Argument sequences met structuurconventies voor een tweewaardige propositielogica

De uitspraken van de ABRvS kunnen worden gezien als rijen van argumenten (argument sequences), in de context van misplaatste dozen maximaal zo'n 20 argumenten op een rij.¹ Het is mogelijk al deze argumenten als plaatsvindend in een passende propositielogica te zien. Daarin is sprake van drie typen beweringen:

- factuele beweringen $A, B, C, \dots$ (soms geformuleerd als “niet in geding is dat X ”),
- claims van de [verweerder]: $C_{[verweerder]}(A), C_{[verweerder]}(B)$ etc. (Claims kunnen sterke en zwakke vormen hebben: [verweerder] acht het plausibel dat A , [verweerder] gaat er in beginsel van uit dat A etc.)
- claims van de [appellant]: $C_{[appellant]}(A), C_{[appellant]}(B)$ etc.
- claims van de ABRvS: $C_{ABRvS}(A), C_{ABRvS}(B)$. (De deelnemers aan de procedure vanwege de ABRvS zijn niet anoniem, vandaar dat niet de notatie $C_{[ABRvS]}(A)$ wordt gebruikt.)
- beweringen van de vorm $\alpha(A), \alpha(B), \alpha(C), \dots$ waarbij $\alpha(X)$ staat voor “ X is aannemelijk”.
- enkele standaardbeweringen waarmee de rij afgesloten kan worden.

De structuur van de argument sequences heeft de volgende kenmerken:

- De rij begint met een opsomming van enkele feiten (doos aangetroffen, foto's van doos aanwezig, doos opgeruimd, NAW gegevens van [appellant] in voldoende mate van detail in of op doos aangetroffen, doos tot [appellant] herleid).
- Dan komt een bewering $\alpha(A)$ waarbij A uitdrukt dat [appellant] direct of indirect verantwoordelijk kan worden gehouden voor de misplaatsing van een doos in op gegeven plaats en in gegeven tijdsinterval (zodat schade op [appellant] mag worden verhaald).²
- Elk argument functioneert als bewijs voor een bewering die nog niet was bewezen,
- Wanneer een bewering is aangetoond dan blijft dat zo, een bewering wordt niet ingetrokken, ontkend, of ongedaan gemaakt,
- Wanneer $\alpha(\text{niet-}A)$ wordt aangetoond is de rij in die zin ten einde dat in het volgende argument in de rij wordt vastgesteld dat het beroep slaagt.

In deze situatie zijn zowel $\alpha(A)$ als $\alpha(\text{niet-}A)$ aangetoond maar in de onderliggende propositielogica is dat geen inconsistentie, er is dan ook uitdrukkelijk geen sprake van een bewijsregel (die bij toepassing de kern van een argument in de argument sequence kan vormen) van de vorm “ $\alpha(X)$ impliceert X ”.

¹Het herformuleren van een uitspraak als een rij van argumenten is zo nu en dan wel wat geforceerd, maar het voordeel is dat men zich dan kan concentreren op de diversiteit van argumenten. Een argument is hier een ondeelbare stap in het redeneerproces. De interpretatie van een uitspraak als een argument sequence (arguSeq) volgt het patroon van de interpretatie van een programma als een instruction sequence (inSeq) in [10]. Mijn verwachting is dat een theorie van fouten, failures en defecten in argument sequences kan worden ontwikkeld in de stijl van zulk werk voor instruction sequences in [3, 4, 5].

²Uit het totaal van de hieronder beschreven uitspraken wordt niet duidelijk wat nu precies de rechtvaardiging is, en waar de meest relevante bron van deze rechtvaardiging staat, van het feit dat [verweerder] in een argument uit de rij $\alpha(A)$ ten tonele mag voeren. Verwijzingen naar eerdere ABRvS uitspraken over misplaatste dozen (en afvalzakken) worden dienaangaande wel gegeven, maar deze verwijzingen blijken nauwelijks informatief te zijn over het principe van de kwestie, wel over specifieke details daarvan.

- Alternatief kan de ABRvS de rij afbreken met de vaststelling dat $\alpha(\text{niet-}A)$ niet is aangetoond, in het volgende argument in de rij wordt vastgesteld dat het beroep faalt (en [appellant] tot vergoeding van schade bij [verweerder] gehouden is).
- [Bewijsmiddelgebruik.] Een argument kan gebruik maken van een vanuit de context geïmporteerd bewijsmiddel.
- [Primaire consensus regel.] Wanneer één van de twee partijen in het geding een voorstelling V over een bepaald aspect a geeft en de andere partij voorstelling V als aannemelijk kwalificeert dan staat het feit dat V aannemelijk is daarmee vast.

In formele termen: een argument in de rij kan als volgt werken: uit de beweringen $C_{[\text{appellant}]}(X)$ en $C_{[\text{verweerder}]}(X)$ (beide al eerder geconstateerd/aangetoond) volgt $\alpha(X)$.

- [Secundaire consensus regel.] Wanneer één van de twee partijen in het geding een voorstelling V over een bepaald aspect a geeft en de ABRvS deze voorstelling V als aannemelijk kwalificeert dan staat het feit dat V aannemelijk is daarmee vast.

In formele termen: een argument in de rij kan als volgt werken: uit de beweringen $C_{[\text{appellant}]}(X)$ en $C_{\text{ABRvS}}(X)$ (beide al eerder geconstateerd/aangetoond) volgt $\alpha(X)$.

- [Aspectbewijs conventie.] Wanneer een verklarend verhaal van een partij op aannamen inzake diverse aspecten berust dan verwacht de ABRvS dat per genoemd aspect door genoemde partij al het mogelijke wordt gedaan om zulke aannamen van “bewijs” te voorzien. Het nemen van deze moeite telt in het voordeel van de betreffende partij (en dat kan blijken door toepassing van de secundaire consensus regel).³

Bovenstaande structuurbeschrijving van een argumentrij brengt nog onvoldoende tot uiting dat de procedure door [appellant] kan worden betwist, maar ook die kant van de zaak valt op deze wijze te modelleren. De verdienste van het vooronderstellen en aanhouden van deze (of een vergelijkbare) “vaste structuur” voor ABRvS-uitspraken over dozen is dat een modellering in klassieke propositielogica daarmee hanteerbaar wordt.

1.6 Classificatie van verschillen van inzicht tussen [appellant] en [verweerder]

Er zijn doorgaans drie typen van verschil van inzicht tussen beide partijen:

procedurele meningsverschillen (was het bezwaar op tijd kenbaar gemaakt, betreft de vordering een boete, is er sprake geweest van een herziening van een eerder besluit etc.),

scenariogelateerde meningsverschillen (heeft de [appellant] wel of niet zelf de doos naast de container gezet, heeft de [appellant] wel of niet de doos zelf thuis van een pakketbezorger in ontvangst genomen, heeft de [appellant] wel of niet de doos platgevouwen alvorens deze in de container te plaatsten, is het wel of niet het geval dat een onbekende andere de doos uit de container gehaald heeft etc.), en

duidingsgelateerde meningsverschillen (bij overeenstemming inzake een scenario kunnen partijen verschillen van inzicht inzake de duiding daarvan).

Hierbij valt op te merken:

- Bij procedurele meningsverschillen neemt de ABRvS een krachtige positie in een beslist de kwestie veelal op eigen gezag (en dat dan met wetskennis en kennis van staande conventies die doorgaans de [appellant] niet heeft).

³Op deze wijze ontstaat de optie van impliciete toepassing van de secundaire consensuregel naast expliciete toepassing daarvan.

- Bij scenariogerelateerde meningsverschillen neemt de ABRvS geregeld zelf een positie in inzake de aannemelijkheid van diverse beweringen.
- Bij duidingsgerelateerde meningsverschillen neemt de ABRvS geregeld zelf een positie in inzake de aannemelijkheid van diverse beweringen.
- Bij een combinatie van procedurele en scenariogerelateerde meningsverschillen worden de procedurele kwesties eerst behandeld.
- Duidingsgerelateerde meningsverschillen worden op het laatst behandeld (nadat voldoende consensus over scenariogerelateerde meningsverschillen is bereikt).
- In iedere casus uit de collectie waar sprake is van scenariogerelateerde meningsverschillen ontbreekt een sluitend bewijs voor het scenario dat uiteindelijk door de ABRvS voor aannemelijk wordt gehouden. Het blijkt daarmee dat plausibiliteitslogica de toon aangeeft in dit type van zaken. Deze plausibiliteitslogica komt naar voren in de verschillende argumenten die in de argumentrij worden gebruikt.

1.7 Enkele abstracte conclusies op grond van de waargenomen redeneerpatronen

De volgende conclusies dringen zich op bij de “misplaatste dozen ” subset van de ABRvS uitspraken.

- Het is niet duidelijk waarom sommige beroepen slagen en andere niet ondanks heel plausibele argumenten, de overgang tussen slagen en falen is flinterdun (en laat zich m.i. niet expliciteren).
- Het ligt voor de hand dat de ABRvS aanneemt dat de oordelen vaak fout zijn maar dat de waarheid niet aan het licht zal kunnen komen. Dit omdat veel [appellanten] weliswaar een plausibel verhaal hebben maar de bewijskracht van de argumenten te kort schiet. Toch zal een aanmerkelijke fractie van deze personen betrouwbaar zijn.
- Men kan van de ABRvS niet vragen recht te spreken als ja en nee de enige mogelijke resultaten zijn.
- De hoogste bestuursrechter is in deze zaken niet zozeer rechter maar is meer een arbiter in conflicten die voortkomen uit echte rechtspraak. Voor het “echte recht” wordt dan weer terugverwezen, dat laatste is één van de functies van het slagen van een beroepsprocedure. Men zou altijd kunnen terugverwijzen met aanwijzingen over hoe te werken voor een lagere rechtbank.
- Er zijn twee vormen van slagen van een beroep: (i) direct een definitief resultaat, (ii) terugverwijzing naar de (lagere) rechtbank (veelal met gegarandeerd recht op (hoger) beroep direct bij de ABRvS, dus met overslaan van tussenliggende niveau’s).
- Een beroep van [appellant] tegen de uitspraak van een rechtbank van de vorm “[appellant] deed X en daarom is vordering Y terecht” kan men in logische zin vergelijken met een strafzaak (met [verdachte] = [appellant]): “[verdachte] wordt beschuldigd van X ” (waarbij voldoen aan vordering Y de strafmaat is voor X).

Maar er is toch een zeer groot verschil in benadering: bij de strafzaak wordt met veel meer zorg gepoogd om het schuldig verklaren van een verdachte die onschuldig is te vermijden.

- In de zaak van een bij de container geplaatste doos met NAW gegevens van [appellant] kan men er vanuit gaan dat de prior odds bepaald worden door deze uitgangssituatie, b.v. met een subjectieve kans van 95%. Vervolgens gaat het proces eerst over de formele validiteit van de aanklacht, en daarin spelen de genoemde prior odds en de stapsgewijze update van subjectieve waarschijnlijkheden vanuit het perspectief van de (staatsraden die in de causus optreden namens de ABRvS) ABRvS geen rol.

Slaagt de eerste stap dan wint de [appellant], en anders gaat de zaak verder met een poging om te bewijzen dat [appellant] niet de doos bij container zette.

In deze tweede fase komen successief stukken informatie op tafel (evt. van beide partijen), die steeds omgezet worden in een mutatie van de subjectieve waarschijnlijkheid als gezien door de ABRvS-raadsliden (die bij de zaak zijn betrokken). Op het eind volgt een uitspraak door 75% als drempel te zien: daarboven beroep slaagt, daaronder beroep faalt.

De keuze voor 75% is willekeurig. Zo'n keuze moet er in het strafrecht, waar werken met subjectieve kansen normaal is, vanzelfsprekend ook zijn maar over hoe men dat ziet is toch weinig te vinden. Datzelfde geldt voor de keuze van prior odds, die men in het strafrecht zo te zien geheel aan de rechter overlaat, terwijl een zekere handreiking op dat vlak voor de hand lijkt te liggen.

- Onder de vooronderstelling dat meta-beweringen inzake de aannemelijkheid van een bewering (b.v. zoals vervat in een claim van [appellant]) in een tweewaardige logica wordt geplaatst, ontstaat onvermijdelijk de vraag of aan deze meta-bewering een (mogelijk aan updates onderhevige) subjectieve waarschijnlijkheid, beginnende met motiveerbare prior odds moet worden toegekend. Dat zo'n toekenning aan de orde zou zijn valt theoretisch gesproken niet te ontkennen.

Ofwel, als men de subjectieve kansen buiten de beoordeling van de beweringen van [appellant] en [verweerder] houdt, dan komt men de subjectieve kansen op een hoger abstractieniveau toch weer tegen.

- Een scenario dat een [appellant] naar voren brengt als verklaring van het aantreffen van de doos op een daartoe niet bestemde locatie kan worden gezien promise in de zin van de promise theory ([7, 2]).

1.8 Evaluatie van de werkwijze van ABRvS als zichtbaar in ABRvS::MD[2000-2022]

De volgende vragen en oordelen resulteren voor mij:

- Er zitten een aantal heel mooie uitspraken bij waar je in elk geval over door blijft denken.
- Er zit geen enkele uitspraak bij die grote twijfels oproept.
- Er is precies één uitspraak aangetroffen waar met enig recht aan getwijfeld kan worden.
- Het lijkt er op dat een aantal van de [appellanten] zich niet goed had voorbereid, uit de jurisprudentie van de ABRvS valt veel te leren over wat wel scoort en wat niet scoort, en daar had men voordeel bij kunnen hebben.
- Het lijkt er op dat de ABRvS [appellanten] meer vertrouwt wanneer dezen hun best doen om hun beweringen aannemelijk te maken middels zgn. objectieve evidentie in plaats van alleen een verhaal te vertellen, hoe veel dat verhaal ook zou kunnen verklaren. Dit effect treedt misschien ook op in andere dossiers.

1.9 Conclusies voor derden

Na het lezen van deze uitspraken ligt het volgende voor de hand:

- Dozen zouden zo gemaakt moeten worden dat men de etiketten (e.d.) er vrij gemakkelijk af kan halen zonder de functie van de doos te beperken. Alleen op deze manier is veilig hergebruik van een doos een optie.
- Afval met NAW informatie moet bij voorkeur gescheiden bewaard en afgevoerd worden.
- Er moet met veel meer kracht door omwonenden worden geprotesteerd wanneer de containers niet op tijd worden geleegd.
- Op enig moment zou (bij nalatigheid van het college bij het legen van een container) tolerantie voor het misplaatsen van dozen moeten ontstaan (wat kan [appellant] anders doen, ooit moet men er toch van af)?

1.10 Vragen voor nader onderzoek

1. Is een procedure bij de ABRvS en sequentieel proces met stappen en fasen waarin verschillende actors hun subjectieve kansen voor een reeks events stapsgewijs updaten, of is het meer een soort wiskunde waarbij men vanuit een gegeven totaal van feiten tot een conclusie gaat komen.
2. Is in deze collectie van procesverslagen een systematische aanpak met Bayesiaanse statistiek en likelihood-ratio transfer gemedieerd redeneren (zie [1]) wel of niet aan de orde? En zo ja zou dat eventueel verbetering op kunnen leveren.
3. Is het mogelijk een hanteerbaar overzicht te maken van de scenario's die bij deze zaken aan de orde komen.
4. Is er een plausibiliteitslogica (in de literatuur bekend) die als verklaringsmodel voor de hier aangetroffen redeneerpatronen kan dienen? Reiter's default logic (zie https://en.wikipedia.org/wiki/Default_logic) zou hier kunnen passen, of ook het "plausible reasoning" als beschreven in https://en.wikipedia.org/wiki/Plausible_reasoning. Verschillende update logics komen ook in aanmerking, zie b.v. [12].
5. Scoren [appellanten] die zich juridisch laten bijstaan betere dan anderen (i.h.b. hebben zij minder last van zwakke voorbereiding).

2 Uitspraken: de collectie ABRvS::MD[2021-2022] in detail

1. ABRvS 30 november 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3496 (Faalt)

Hier wordt de voorstelling van zaken zoals gegeven door [appellant], als zou hij de doos in gevouwen toestand in de container hebben geplaatst, betwist. Het college ontkent niet dat de doos (naast de container) in gevouwen toestand verkeerde. Appellant claimt dat de doos door toedoen van derden weer uit de container zou zijn gehaald wat alleen voor de hand is als deze zeer vol was en anders volstrekt niet voor de hand ligt. Appellant claimt dat de container onvoldoende vaak wordt geleegd, maar de situatie op de bewuste dag blijkt niet uit te tekst van de uitspraak.

De subjectieve kans dat [appellant] gelijk heeft stel ik op 50% , daarmee is verwerving van het beroep (op de claim van het college in tweede instantie) redelijk, zoals in de uitspraak ook is gebeurd.

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

2. ABRvS 30 november 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3497 (Slaagt)

De zaak speelt in Den Haag. Bij lezing van deze uitspraak komt de volgende vraag op: impliciet is sprake van de claim dat de burens van [appellant] en doos in ontvangst hebben genomen waarop naam en adres van [appellant] duidelijk vermeld stonden en dat zij vervolgens deze doos in eigen beheer hebben gehouden en hebben verzuimd om de doos aan [appellant] te doen toekomen. Dit verzuim kan als diefstal worden gezien, en daarmee komt strafrecht dichtbij, hoewel zulks niet de porté van de uitspraak is.

In elk geval is de ABRvS niet bij machte om boven elke twijfel verheven aan te tonen dat [appellant] de doos niet zelf heeft ontvangen. Hij had op enig tijdstip dat de andere burens die hij naderhand als getuigen liet opdraven dat naar verwachting niet zouden kunnen zien de doos bij het afval kunnen plaatsten dat zijn burens (aldus de beide getuigen) al naast de inzamelvoorziening (een container) bij Rederijkerstraat 35 hadden gedeponneerd.

De uitspraak bevat niet de informatie dat een dergelijk tijdstip voor [appellant] niet te vinden zou zijn geweest. Integendeel, de burens plaatsten hun afval in de avond naast de container dus [appellant] had de gehele nacht de tijd om diens doos daar nog bij te zetten. Bij het gesprek met de als getuige optredende burens had [appellant] gemakkelijk kunnen vaststellen dat dezen hemzelf niet naar de container hadden zien lopen. Bijvoorbeeld had hij (in strijd met de feiten) kunnen melden op enig moment later op de avond nog naar de container gelopen te zijn om een ander stuk afval daarin te plaatsen. Zouden de beide getuigen dat niet bevestigen, dan wist hij dat zijn plaatsing van de doos ongemerkt zou zijn gebleven.

De vraag dient zich aan waarom de ABRvS zonder een spoor van bewijs aanneemt dat de burens van [appellant] niet te goeder trouw waren, en [appellant] wel. Speelt hierbij een rol dat [appellant] tot voor kort bij het Ministerie van Justitie en Veiligheid werkte, wat mogelijk de subjectieve kans (prior odds) van diens betrouwbaarheid verhoogde? Speelt hierbij een rol dat de burens aantoonbaar (aldus de getuigen) in overtreding waren door het plaatsen van hun eigen afval naast de container, wat de prior odds van hun betrouwbaarheid verlaagde?

Doorgaans is het aan een pakketbezorger bekend dat deze een pakket bij burens bezorgt. Had het niet voor de hand gelegen om bij banketbakkerij Maison Kelder te achterhalen wie het betreffende pakket had bezorgd en of bij deze bezorger nog informatie betreffende de overhandiging van het betreffende pakket kon worden gevonden. Daarmee had misschien ook vastgesteld kunnen worden of de betreffende doos (waarvan het college n.a.w. een foto heeft doen maken) van Maison Kelder afkomstig was.

Doorgaans ziet men aan een doos met naam en adres erop dat deze als pakket is aangeboden. Dat er sprake was van een voor [appellant] bedoeld pakket ligt voor de hand en is niet in geding. Daarmee vervalt de relevantie van de herkomst van de doos vanuit Maison Kelder, elke andere herkomst had tot de zelfde overwegingen aanleiding gegeven. Hier zou evt. tegengeworpen kunnen worden dat [appellant] met bankafschriften kan aantonen het laatste jaar betaald te hebben voor enig artikel dat met een pakketdienst bezorgd zou gaan worden.

Wat kan worden geconstateerd is dat het college niet heeft aangetoond dat [appellant] de doos naast de container geplaatst heeft, maar de bewering onderin 3.2 van de uitspraak dat [appellant] voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij de doos niet heeft ontvangen overtuigt niet.

Subjectieve validiteit (JAB): 5.

3. ABRvS 23 november 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3386 (Slaagt)

Dit is een uitspraak waar, hoewel een bewering van [appellante] als onwaar wordt bevonden, formele toepassing van een combinatie van staande vuistregels er toe leidt dat het betoog van [appellante] slaagt. De logica van deze formele toepassing is overtuigend en onweerlegbaar.

Subjectieve validiteit (JAB): 9.

4. ABRvS 23 november 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3376 (Faalt)

[appellant] en college staan lijnrecht tegenover elkaar. Mij overtuigt het verhaal van [appellant] wel, zo niet de ABRvS, het betoog van [appellant] faalt.

Subjectieve validiteit (JAB): 6.

5. ABRvS 23 november 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3373 (Faalt)

[appellant] claimt ten onrechte dat een vordering onwerkzaam zou zijn om dat de beslissing terzake te laat is genomen (wat inderdaad het geval is). Vervolgens wordt de claim van [appellante] dat zij de doos verscheurd in de gleuf van dede container zou hebben gedaan, niet aanvaard wegens gebrek aan bewijs.

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

6. ABRvS 23 november 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3372 (Slaagt)

Een mooie casus waarin [appellante] haar zin krijgt op grond van overtuigende argumenten.

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

7. ABRvS 23 november 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3375 (Neutraal)

Formele afhandeling van een na het instellen van een beroep door [appellante] genomen collegebesluit ten voordele van [appellante] feitelijk afgesloten zaak.

8. ABRvS 21 september 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2734 (Slaagt)

Het beroep van [appellante] is gegrond, het college mag de intern vastgestelde kostprijs van afvoer niet naar boven afronden (ook niet met 43 cent tot 200 Euro).

Subjectieve validiteit (JAB): 10.

9. ABRvS 21 september 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2732 (Faalt)

Een standaard geval van jammer voor de [appellant].

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

10. ABRvS 21 september 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2727 (Faalt)

Een minder standaard geval van jammer voor de [appellant]. De [appellant] heeft wel een geloofwaardig verhaal.

Nauwelijks overtuigend. De [appellant] heeft wel een verhaal. De reactie van de gemeente op de opmerking van de [appellant] is beneden de maat want ook de gemeentelijke verklaring maakt duidelijk dat op tijd legen een probleem is geweest dat technische verbetering vereiste.

Subjectieve validiteit (JAB): 6.

11. ABRvS 22 juni 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1749 (Faalt)
Hier had [appellant] misschien toch de kans moeten krijgen om met meer bewijsmateriaal te komen.
Subjectieve validiteit (JAB): 6.
12. ABRvS 22 juni 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1748 (Faalt)
[appellante] komt een eind. Laat zien dat de gemeente de zaak niet begrijpt, maar faalt desondanks wegens gebrek aan bewijs. Discutabel.
Subjectieve validiteit (JAB): 6.
13. ABRvS 1 juni 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1554 (Slaagt)
Een mooie uitspraak, zou nadere analyse behoeven qua forensische statistiek. Op het eerste gezicht zeker overtuigend.
Subjectieve validiteit (JAB): 9.
14. ABRvS 1 juni 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1556 (Faalt)
De ABRvS vertrouwt [appellante] niet, zoveel is duidelijk. Slaagt niet.
Subjectieve validiteit (JAB): 8.
15. ABRvS 1 juni 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1558 (Slaagt)
Mooie en overtuigende uitspraak (wel nader onderzoek waard).
Subjectieve validiteit (JAB): 9.
16. ABRvS 1 juni 2022, ECLI:NL:RVS:2022:1548 (Faalt)
De ABRvS vertrouwt [appellante] niet, zoveel is duidelijk.
Subjectieve validiteit (JAB): 8.
17. ABRvS 23 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:845 (Faalt)
[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee.
Subjectieve validiteit (JAB): 8.
18. ABRvS 23 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:842 (Faalt)
[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee.
Subjectieve validiteit (JAB): 7.
19. ABRvS 23 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:841 (Faalt)
[appellant] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee.
Subjectieve validiteit (JAB): 6
20. ABRvS 23 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:840 (Slaagt)
[appellante] afdeling ziet verklaring van de situatie.
Subjectieve validiteit (JAB): 10.

21. ABRvS 23 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:839 (Faalt)
[appellant] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee.
Subjectieve validiteit (JAB): 9.
22. ABRvS 23 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:838 (Faalt)
[appellant] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee: afwijzing beroep.
Enkele plausibele argumenten van appellante worden terzijde geschoven.
Subjectieve validiteit (JAB): 5.
23. ABRvS 23 maart 2022, ECLI:NL:RVS:2022:837 (Slaagt)
[appellant] levert verklaring van de situatie en daar gaat de ABRvS in mee: beroep slaagt. Complexe kwestie; [appellant] heeft reeks van goede argumenten.
Subjectieve validiteit (JAB): 9.
24. ABRvS 5 januari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:27 (Faalt)
[appellant] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee: afwijzing beroep.
Complex argument dat beroep ontvankelijk moet worden verklaard (wat college betwistte).
Subjectieve validiteit (JAB): 8.
25. ABRvS 5 januari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:26 (Faalt)
[appellant] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee: afwijzing beroep.
Subjectieve validiteit (JAB): 8.
26. ABRvS 24 november 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2644 (Faalt)
[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee.
Subjectieve validiteit (JAB): 7.
27. ABRvS 24 november 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2643 (Faalt)
[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee.
Subjectieve validiteit (JAB): 6.
28. ABRvS 24 november 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2640 (Faalt)
[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee.
Subjectieve validiteit (JAB): 7.
29. ABRvS 24 november 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2641 (Faalt)
[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee.
Subjectieve validiteit (JAB): 8.
30. ABRvS 24 november 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2639 (Slaagt)
[appellante] levert verklaring van de situatie en daar gaat de ABRvS in mee. Belangwekkend geval voor de logica van de materie:

(i) het college wordt nagehouden de argumenten van [appellante] niet specifiek weerlegd te hebben, wat de positie van [appellante] versterkt.

(ii) appellante wordt geloofd in haar betoog juist gehandeld te hebben omdat zulks plausibel was en met weinig moeite te doen.

Subjectieve validiteit (JAB): 7.

31. ABRvS 10 november 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2505 (Faalt)

[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee. Complex verhaal, met een fout van het college die uiteindelijk niet doorwerkt.

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

32. ABRvS 10 november 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2499 (Faalt)

[appellant] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee: afwijzing beroep. Complex verhaal, argumentatie van [appellant] is zeker niet zwak.

Subjectieve validiteit (JAB): 5.

33. ABRvS 7 november 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2407 (Faalt)

[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee: afwijzing beroep. Complex verhaal, argument van [appellant] snijdt hout.

Subjectieve validiteit (JAB): 6.

34. ABRvS 15 september 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2072 (Slaagt)

[appellante] levert verklaring van de situatie en daar gaat de ABRvS in mee. Mooie uitspraak, ABRvS doet hier goed werk.

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

35. ABRvS 15 september 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2073 (Faalt)

[appellant] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee. Optreden [appellant] is te begrijpen maar dat doet er niet zo veel toe.

Subjectieve validiteit (JAB): 9.

36. ABRvS 30 juni 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1382 (Faalt)

[appellant] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee.

Subjectieve validiteit (JAB): 9.

37. ABRvS 30 juni 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1383 (Faalt)

[appellant] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee.

De volgende redenering maakt e.e.a. we. heel complex voor [appellant]. M.i. is dit argument onwenselijk.

Ook als ervan wordt uitgegaan dat een werknemer van Vastu de doos naast de ORAC heeft gezet, kan [appellant] als overtreder worden aangemerkt. Hoewel niet hij, maar de VvE, aan Vastu opdracht heeft gegeven tot het vervangen van de kozijnen, is de door hem bestelde raamventilator wel in zijn opdracht geplaatst. Als één van de werknemers vervolgens

de doos daarvan heeft meegenomen en weggegooid, dan moet ervan worden uitgegaan dat diegene dat in opdracht van [appellant] heeft gedaan. In dat geval kan het weggooien van de doos door diegene aan [appellant] worden toegerekend en kan hij verantwoordelijk worden gehouden voor het verkeerd aanbieden van de doos door de werknemer van Vastu.

Subjectieve validiteit (JAB): 7.

38. ABRvS 9 juni 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1226 (Faalt)

[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee.

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

39. ABRvS 9 juni 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1230 (Faalt)

[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee.

Subjectieve validiteit (JAB): 7.

40. ABRvS 9 juni 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1229 (Faalt)

[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee.

Subjectieve validiteit (JAB): 7.

41. ABRvS 9 juni 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1228 (Slaagt)

[appellante] levert verklaring van de situatie en daar gaat de ABRvS in mee.

Subjectieve validiteit (JAB): 9,5 (zeer overtuigende argumentatie).

42. ABRvS 9 juni 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1229 (Faalt)

[appellanten] leveren verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee: afwijzing beroep. Frappant complex verhaal. Afwijzing beroep ondanks aangetoonde onwaarheid in bewering van/namens het college.

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

43. ABRvS 7 april 2021, ECLI:NL:RVS:2021:1229 (Faalt)

[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee.

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

44. ABRvS 7 april 2021, ECLI:NL:RVS:2021:727 (Faalt)

[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee.

Subjectieve validiteit (JAB): 7.

45. ABRvS 7 april 2021, ECLI:NL:RVS:2021:732 (Faalt)

[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee: afwijzing beroep. Het verhaal van [appellant] is wel geloofwaardig. Maar de ABRvS kan er niet aan beginnen om dat zonder bewijsmiddel te accepteren.

Subjectieve validiteit (JAB): 6.

46. ABRvS 7 april 2021, ECLI:NL:RVS:2021:729 (Faalt)
[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee.
Subjectieve validiteit (JAB): 6.
47. ABRvS 7 april 2021, ECLI:NL:RVS:2021:726 (Faalt)
[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee: afwijzing beroep.
Scenario: misplaatst door derden, na regelconform buiten plaatsen voor ophalen papier.
Subjectieve validiteit (JAB): 7.
48. ABRvS 7 april 2021, ECLI:NL:RVS:2021:730 (Faalt)
[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee: afwijzing beroep.
Scenario: misplaatst door derden, na diefstal vanaf balkon.
Subjectieve validiteit (JAB): 7.
49. ABRvS 17 maart 2021, ECLI:NL:RVS:2021:561 (Slaagt)
[appellant] vecht de voorstelling aan als zou diens bezwaar te laat zijn ingediend. Het beroep slaagt.
Subjectieve validiteit (JAB): 7.
50. ABRvS 10 februari 2021, ECLI:NL:RVS:2021:263 (Faalt)
[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee: afwijzing beroep.
Scenario: misplaatst door derden, na regelconform buiten plaatsen voor ophalen papier.
Subjectieve validiteit (JAB): 7.
51. ABRvS 10 februari 2021, ECLI:NL:RVS:2021:261 (Faalt)
[appellante] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee: afwijzing beroep.
Scenario: misplaatst door derden, na diefstal uit auto.
Subjectieve validiteit (JAB): 8.
52. ABRvS 10 februari 2021, ECLI:NL:RVS:2021:268 (Slaagt)
[appellant] levert verklaring van de situatie en daar gaat de ABRvS in mee: beroep slaagt. Opmerkelijk gedetailleerde afweging van plausibiliteit. Hierbij levert [appellant] geen extra bewijsmiddel, maar wordt juist een foto van de [verweerder] als bewijsmiddel ten faveure van [appellant] ingezet.
Scenario: misplaatst door derden, na regelconform buiten plaatsen voor ophalen papier.
Subjectieve validiteit (JAB): 9 (Fraaie uitspraak).
53. ABRvS 10 februari 2021, ECLI:NL:RVS:2021:264 (Slaagt)
[appellant] levert verklaring van de situatie en daar gaat de ABRvS in mee: beroep slaagt.
Deze doos is niet naast een container gevonden maar in de buitenruimte. Zeer gedetailleerde afweging van plausibiliteit. Hierbij levert [appellant] geen extra bewijsmiddel, maar wel een scenario in veel detail dat overeenstemt met een vaststelling van de zijde van de [verweerder].
Scenario: per ongeluk misplaatst door derden, na regelconform buiten plaatsen voor ophalen papier.
Subjectieve validiteit (JAB): 9 (Fraaie uitspraak).

54. ABRvS 21 januari 2021, ECLI:NL:RVS:2021:260 (Faalt)
[appellant] levert verklaring van de situatie maar daar gaat de ABRvS niet in mee: afwijzing beroep.
Scenario: misplaatst door derden, na overdracht (verpakking van gift) aan een andere partij.
Subjectieve validiteit (JAB): 7.
55. ABRvS 27 januari 2021, ECLI:NL:RVS:2021:156 (Slaagt)
uitsluitend procedurele kwestie. [appellant] levert verklaring van de situatie en daar gaat de ABRvS in mee: beroep slaagt.
Afweging van plausibiliteiten in procedurele zaak.
Subjectieve validiteit (JAB): 8. (Fraaie uitspraak.)

3 Uitspraken over misplaatste dozen uit 2020: ABRvS::MD[2020]

1. ABRvS 18 november 2020 ECLI:NL:RVS:2020:2765. (Faalt)
Een merkwaardige uitspraak: het fragment:
- Met het opperen van de mogelijkheid dat een aannemer, zijn werkster of iemand anders de doos heeft meegenomen, heeft hij niet aannemelijk gemaakt dat dat daadwerkelijk is gebeurd. Maar als de aannemer of de werkster zijn doos heeft meegenomen en naast de ORAC heeft gezet, kan dat aan hem worden toegerekend en kan hij verantwoordelijk worden gehouden voor het verkeerd aanbieden van de doos.
- is niet overtuigend.
- Subjectieve validiteit (JAB): 5.
- <https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@123276/201907058-1-r4/#highlight=doos>
2. ABRvS 18 november 2020 ECLI:NL:RVS:2020:2762 (Faalt)
Het fragment
- De stelling van [appellant] dat hij de doos tijdelijk in zijn voortuin heeft gezet, is niet voldoende om aannemelijk te maken dat hij niet de overtreder is, omdat deze stelling niet met bewijsstukken is onderbouwd of anderszins aannemelijk is gemaakt.
- is niet overtuigend omdat men zich nauwelijks kan voorstellen hoe zoiets bewijsbaar zou zijn. In een andere uitspraak valt overigens te lezen dat men mag aannemen dat een doos “veilig” in de eigen tuin kan worden gezet.
- Subjectieve validiteit (JAB): 6
- <https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@123273/202002692-1-r4/#highlight=doos>
3. ABRvS 18 november 2020 ECLI:NL:RVS:2020:2766 (Faalt)
De volgende zin duidt op een moeilijkheid in de redeneerstijl van de ABRvS:

Overigens heeft [appellant] zijn stelling dat hij een schaar was gaan halen, niet met bewijsstukken onderbouwd of anderszins aannemelijk gemaakt.

Heeft de ABRvS ooit iemand waargenomen die zoiets wel kon bewijzen? Zo'n zin dient er toe om een in beginsel aannemelijk (zwakker dan aannemelijk) verloop van zaken te schetsen. Dat te bereiken is van die zin wel degelijk een verdienste.

Subjectieve validiteit (JAB): 5.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@123277/202003413-1-r4/#highlight=doos>

4. ABRvS 18 november 2020 ECLI:NL:RVS:2020:2769 (Faalt)

Onbegrijpelijke uitspraak: is nu een aangetroffen doos het probleem of alleen de enveloppe?

Bovendien is in het 'Rapport van bevindingen', dat bij het besluit van 14 januari 2020 is gevoegd, aangekruist dat het poststuk is aangetroffen tussen het afval. De Afdeling gaat ervan uit dat de toezichthouder de enveloppe niet bovenop de doos heeft aangetroffen, maar tussen het andere papierafval in de doos en dat de toezichthouder de enveloppe vervolgens bovenop de doos heeft gelegd om te fotograferen.

Subjectieve validiteit (JAB):4.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@123280/202003562-1-r4/#highlight=doos>

5. ABRvS 18 november 2020 ECLI:NL:RVS:2020:2767 (Faalt)

Een thematisch geval van een duidelijke verhaal van [appellant] met gebrek aan bewijs.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@123278/202004325-1-r4/#highlight=doos>

6. ABRvS 18 november 2020 ECLI:NL:RVS:2020:2764 (Faalt)

Minimale casus: [appellante] heeft er geen actieve herinnering aan de doos geplaatst te hebben.

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@123275/202004664-1-r4/#highlight=doos>

7. ABRvS 18 november 2020 ECLI:NL:RVS:2020:2763 (Faalt)

Verhaal [appellant] afgewezen wegens gebrek aan bewijs.

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@123274/202004747-1-r4/#highlight=doos>

8. ABRvS 2 september 2020 ECLI:NL:RVS:2020:2107 (Faalt)

[appellant] heeft op het oog een overtuigend verhaal. Onduidelijk is waarom [appellant] geen bevestiging van het brengen van de duif bij de duivenwinkel heeft verkregen. Doordat de [locatie] van de winkel onbekend is kan niet uit de uitspraak opgemaakt worden of de mate waarin [appellant] het eigen betoog ondergraaft door melding te maken van de tocht met duif in doos naar de winkel.

Overtuigend: 6.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@122329/201906135-1-r4/#highlight=doos>

9. ABRvS 2 septemer 2020 ECLI:NL:RVS:2020:2105 (Faalt)

Verhaal [appellante] faalt wegens gebrek aan bewijs.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@122327/202001463-1-r4/#highlight=doos>

10. ABRvS 2 september 2020 ECLI:NL:RVS:2020:2104 (Faalt)

[appellant] heeft een duidelijk verhaal, dat zeker merites heeft, maar toch faalt wegens gebrek aan bewijs.

Subjectieve validiteit (JAB): 5,5

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@122326/202002560-1-r4/#highlight=doos>

11. ABRvS 2 september 2020 ECLI:NL:RVS:2020:2103 (Faalt)

[appellant] wijst op echtgenoot als schuldige, maar dat maakt niet uit.

Subjectieve validiteit (JAB): 6.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@122325/202002640-1-r4/#highlight=doos>

12. ABRvS 12 augustus 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1919 (Faalt)

Het volgende fragment is moeilijk te plaatsen: waarom is een getuigenverklaring ineens niet objectief? Waarom zou verwijzing naar een werkwijze van de toezichthouders hier sterker moeten wegen.

De verklaring van de buurman tijdens de hoorzitting in de bezwaarfase, die zou hebben gezien dat een toezichthouder foto's van het karton maakte en vervolgens wegging zonder het karton mee te nemen, is onvoldoende objectief om enkel op grond daarvan aan te nemen dat de op 30 september 2018 aangetroffen doos niet is verwijderd door de toezichthouders. Daar komt bij dat het college, onder verwijzing naar de vaste werkwijze van de toezichthouders, heeft betwist dat dit zich kan hebben voorgedaan.

Het beroep faalt wegens gebrek aan bewijs.

Subjectieve validiteit (JAB): 5,5

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@122084/201906239-1-r4/#highlight=doos>

13. ABRvS 12 augustus 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1920 (Faalt)

Primair procedurele kwestie over de rationale van bestuursdwang.

Subjectieve validiteit (JAB): 7.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@122085/201906245-1-r4/#highlight=doos>

14. ABRvS 12 augustus 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1917 (Slaagt)

Het volgende fragment is moeilijk te plaatsen (immers de inhoud van de doos, niet de doos zelf was voor de kringloopwinkel bedoeld).

Evenmin kan [appellante] - anders dan het college in het verweerschrift heeft gesteld - verantwoordelijk worden gehouden voor het verkeerd ter inzameling aanbieden van de doos. Zij heeft de doos met spullen immers niet aan [gemachtigde] meegegeven om deze weg te gooien, maar om deze af te geven met het oog op hergebruik.

Dit is inconsequent, de doos zou weggegooid worden en dat wort in andere gevallen als een

Subjectieve validiteit (JAB): 6.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@122082/201908022-1-r4/#highlight=doos>

15. ABRvS 12 augustus 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1914 (Faalt)

[appellante] heeft duidelijk verhaal, maar dat faalt wegens onvoldoende bewijs.

Subjectieve validiteit (JAB): 7.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@122079/202001980-1-r4/#highlight=doos>

16. ABRvS 12 augustus 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1915 (Faalt)

[appellant] heeft duidelijk verhaal, maar dat faalt enerzijds wegens onvoldoende bewijs, maar anderzijds omdat ook met bewijs dit de [appellant] niet van een claim zou vrijwaren.

Subjectieve validiteit (JAB): 7.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@122080/202002157-1-r4/#highlight=doos>

17. ABRvS 29 juli 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1828 (Slaagt)

[appellant] heeft verhaal met enig bewijs, er is een opmerkelijk verschil met casus ?? omdat hier de bouwcontainer aantoonbaar voor privé-doelen voor derden was neergezet.

Opmerkelijk is dat het verhaal over de looproute slaagt terwijl meestal een verhaal over looproutes zonder een bijgevoegd separaat bewijsmiddel faalt.

Subjectieve validiteit (JAB): 6.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121971/202001073-1-r4/#highlight=doos>

18. ABRvS 29 juli 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1824 (Slaagt)

[appellant] heeft verhaal zonder bewijs (volle container etc.)

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121967/202001369-1-r4/#highlight=doos>

19. ABRvS 29 juli 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1826 (Faalt)
[appellant] heeft overtuigend verhaal, en het is moeilijk te begrijpen dat dit beroep faalt.
Subjectieve validiteit (JAB): 4.
<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121969/202001540-1-r4/#highlight=doos>
20. ABRvS 15 juli 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1673 (Faalt)
[appellant] heeft verhaal, dat faalt wegens gebrek aan bewijs.
Subjectieve validiteit (JAB): 7.
<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121740/201907424-1-r4/#highlight=doos>
21. ABRvS 24 juni 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1487 (Faalt)
[appellante] heeft verhaal, dat faalt wegens gebrek aan bewijs.
Subjectieve validiteit (JAB): 7.
<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121479/201905515-1-r4/#highlight=doos>
22. ABRvS 24 juni 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1486 (Faalt)
[appellante] heeft verhaal, dat faalt wegens gebrek aan bewijs.
Subjectieve validiteit (JAB): 7.
<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121478/201906254-1-r4/#highlight=doos>
23. ABRvS 24 juni 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1488 (Faalt)
[appellante] heeft verhaal, dat faalt omdat zelfs bij bewijs de vordering van het college nog stand houdt.
Het verloop der dingen is niet in geschil, alleen de beoordeling daarvan.
Subjectieve validiteit (JAB): 7.
<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121480/202001279-1-r4/#highlight=doos>
24. ABRvS 24 juni 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1485 (Faalt)
[appellante] heeft verhaal, dat faalt omdat zelfs bij bewijs de vordering van het college nog stand houdt.
Het verloop der dingen is niet in geschil, alleen de beoordeling daarvan.
Subjectieve validiteit (JAB): 7.
<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121477/202001281-1-r4/#highlight=doos>
25. ABRvS 3 juni 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1318 (Faalt)
Een onbegrijpelijke uitspraak. Had [appellante] niet om een gedateerde uitdraai van Bol.com kunnen worden gevraagd? Hoe moet [appellante] achterhalen aan wie het pakket was toegestuurd wanneer de ABRvS dat zelf niet eens kan. Is voor het bestuursrechterlijk bewijsvermoeden dat een persoon een

doos ergens heeft geplaatst uitsluitend e adressering al doorslaggevend. Hiermee ontstaat wel een zeer grote kwetsbaarheid van de burger voor fraude door derden.

Is de onjuiste naam op het pakket niet gewoonweg een bewijsstuk dat onderstaande aannemelijk maakt? Wie ter wereld zou meer bewijs willen hebben?

Het college mag aannemen dat [appellante] de overtreder is, tenzij zij aannemelijk maakt dat zij niet verantwoordelijk is voor het op onjuiste wijze aanbieden van de doos. Dit is een bewijsvermoeden. Voor zover [appellante] in dit verband heeft aangegeven dat zij pas recentelijk op de [locatie] was komen wonen en dat de doos wellicht van een vorige bewoner is, overweegt de Afdeling dat deze stelling door [appellante] niet met bewijsstukken is onderbouwd of anderszins aannemelijk is gemaakt.

Subjectieve validiteit (JAB): 4.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121197/201906792-1-r4/#highlight=doos>

26. ABRvS 3 juni 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1313 (Faalt)

Geval van afwijkende naam op doos.

Van belang is dat de doos naar zijn adres is gestuurd, zodat de doos tot zijn adres, en daarmee tot hem, te herleiden is. Bovendien betwist [appellant] niet dat de doos op zijn adres is ontvangen.

(OPM-JAB: bovenstaand argument is moeilijk te plaatsten want in casus 25 blijkt dat het er voor de ABRvS niet toe doet of [appellant] ontvangst van de doos wel of niet bevestigt.)

Het college mag aannemen dat [appellant] de overtreder is, tenzij hij aannemelijk maakt dat hij niet verantwoordelijk is voor het op onjuiste wijze aanbieden van de doos. Dit is een bewijsvermoeden.

De enkele stelling dat de doos nooit van hem is geweest en dat zijn zoon of ex-schoondochter de doos mogelijk onjuist heeft aangeboden, is onvoldoende om aannemelijk gemaakt te achten dat [appellant] niet degene is geweest die de doos onjuist heeft aangeboden.

Aangezien [appellant] niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij niet degene is geweest die de doos verkeerd heeft aangeboden, heeft het college hem terecht als overtreder aangemerkt.

Subjectieve validiteit (JAB): 6.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121192/201907251-1-r4/#highlight=doos>

27. ABRvS 3 juni 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1315 (Faalt) Eenvoudige geval van afwezigheid van enig relevant bewijs of verhaal.

Subjectieve validiteit (JAB): 9.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121194/201907563-1-r4/#highlight=doos>

28. ABRvS 3 juni 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1320 (Slaagt)

Sterk en compleet bewijs dat [appellant] niet de overtreder is.

(Vraag: hoe is het mogelijk dat deze [appellant] nu pas gelijk krijgt, in vierde instantie.)

Subjectieve validiteit (JAB): 10.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121199/201907739-1-r4/#highlight=doos>

29. ABRvS 3 juni 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1314 (Faalt)

Eenvoudige geval: verhaal van [appellante] zou ook met het daarvoor ontbrekende bewijs niet volstaan.

Subjectieve validiteit (JAB): 9.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121193/201908009-1-r4/#highlight=doos>

30. ABRvS 3 juni 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1316 (Faalt)

Eenvoudige geval: verhaal van [appellante] zou ook met het daarvoor ontbrekende bewijs niet volstaan.

Subjectieve validiteit (JAB): 9.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121195/201908180-1-r4/#highlight=doos>

31. ABRvS 3 juni 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1323 (Faalt)

Onderstaande fragment is “biased” tegen [appellant] omdat later blijkt dat de bewijsbaarheid van dit punt er niet toe doet.

Met deze enkele niet onderbouwde stelling heeft hij niet aannemelijk gemaakt dat hij op 21 augustus 2019 een afspraak had om grofvuil op te laten halen.

Toch doet dit er wel toe, want het betreft de vraag of de [appellant] wel of niet de doos fysiek op de plaats waar deze gevonden werd heeft gebracht.

De rationale van de afvalstoffenverordening vergt ook aandacht. Moet elke doos in stukken geknipt worden om deze dan in een vuilcontainer te werken? Wordt ergens in het land bij het ophalen van grof vuil ooit een doos geweigerd?

Subjectieve validiteit (JAB): 5.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121218/202000334-1-r4/#highlight=doos>

32. ABRvS 3 juni 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1331 (Faalt)

Bijzonder geval: [appellante] krijgt ten dele gelijk, maar dat baat in dit geval niet.

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121227/202000360-1-r4/#highlight=doos>

33. ABRvS 3 juni 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1322 (Faalt)

Verhaal van [appellante] wordt niet betwist maar volstaat evenmin.

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121216/202000458-1-r4/#highlight=doos>

34. ABRvS 3 juni 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1330 (Faalt)

Verhaal van [appellante] wordt niet betwist maar volstaat evenmin. Desondanks problematische uitspraak: [appellant] had in de gelegenheid gesteld kunnen worden om de bewering dat anderen veel afval naast de container plaatsten aan te tonen, nu de ABRvS de indruk wekt dat dit er toe doet. Dit is alsnog eenvoudig aantoonbaar.

Subjectieve validiteit (JAB): 6.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121226/202000463-1-r4/#highlight=doos>

35. ABRvS 27 mei 2020 ECLI:NL:RVS:2020:1243 (Slaagt)

Duidelijke casus die uitgaat van inmiddels door voortschrijdend inzicht van het college verkregen consensus van [appellant] en college over de juiste telling van dozen en tassen.

Subjectieve validiteit (JAB): 10.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@121171/201906861-1-r4/#highlight=doos>

36. ABRvS 18 maart 2020 ECLI:NL:RVS:2020:782 (Faalt)

Onduidelijk is waarom nooit het college wordt geconfronteerd om het afval adequaat op te halen. Welke mogelijkheid heeft de burger om daar iets aan te doen? Zou het precautionary principle van stal gehaald kunnen worden om het college op de noodzaak van adequaat ophalen te wijzen (na vrijwaring van een [appellant] die het verzuim van het college in toereikende mate documenteert?)

Subjectieve validiteit (JAB): 7.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@120355/201801645-1-r4/#highlight=doos>

37. ABRvS 18 maart 2020 ECLI:NL:RVS:2020:788 (Faalt)

Duidelijke geval waar zelfs bij aanwezigheid van het afwezige bewijs voor de bewering van [appellant] deze verantwoordelijk kan worden gehouden voor het lot van de doos.

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@120361/201905102-1-r4/#highlight=doos>

38. ABRvS 18 maart 2020 ECLI:NL:RVS:2020:785 (Faalt)

[appellant] had in staat gesteld moeten worden uit te zoeken wie hem had aangeraden de doos op de container te plaatsen. Die optie had [appellant] bij gelegenheid van gehoord worden kunnen bepleiten. Dat is in eerste instantie (ook volgens de ABRvS ten onrechte) door het college niet toegestaan. Bij de finale behandeling bij de ABRvS werd [appellant] weliswaar gehoord maar had hij niet de slagvaardigheid om dit onderzoek alsnog te eisen. [appellant] is wel benadeeld door deze gang van zaken.

Aangezien [appellant] bij de Afdeling wel in de gelegenheid is gesteld zijn standpunt naar voren te brengen, is het aannemelijk dat hij door het afzien van het horen in de bezwaarprocedure niet is benadeeld. Daarom kan dit gebrek met toepassing van artikel 6:22 van de Awb worden gepasseerd. In artikel 6:22 is bepaald dat een besluit waartegen beroep is ingesteld, ondanks schending van een rechtsregel, in stand kan worden gelaten als het aannemelijk is dat de belanghebbenden daardoor niet zijn benadeeld.

Subjectieve validiteit (JAB): 5.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@120358/201905129-1-r4/#highlight=doos>

39. ABRvS 18 maart 2020 ECLI:NL:RVS:2020:784 (Faalt)

Onbegrijpelijke uitspraak. ABRvS meent dat iets wat in beginsel logisch is toch niet aannemelijk is. Als het dan in beginsel logisch is om de doos in de container in de flat te plaatsen (en die werkwijze ook niet als nalatig wordt bestreden) zou dan toch daarvoor steeds weer een bewijsmiddel moeten worden geproduceerd, ter ondersteuning van een evt. probleem zoals nu is ontstaan.

Met de enkele stelling dat zij de doos in de container in haar flat heeft weggegooid en het vermoeden dat een andere bewoner de doos naast de ORAC heeft gezet, heeft zij dat niet aannemelijk gemaakt, omdat zij deze stelling en dit vermoeden niet met bewijsstukken heeft onderbouwd of anderszins aannemelijk heeft gemaakt. Hoewel het in beginsel logisch is dat zij de doos in die container zou hebben weggegooid, betekent dat niet dat zij in dit geval deze doos niet toch om een bepaalde reden naast de ORAC voor de flat kan hebben gezet.

Subjectieve validiteit (JAB): 4.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@120357/201905131-1-r4/#highlight=doos>

40. ABRvS 18 maart 2020 ECLI:NL:RVS:2020:787 (Faalt)

Ook in het licht van uitspraak 39 is dit moeilijk te volgen.

De omstandigheid dat [appellante] haar huisvuil kan weggooien in de inpandige containerruimte in haar flat, maakt niet aannemelijk dat zij niet degene is geweest die de doos naast de ORAC heeft gezet. Hoewel het in beginsel logisch is dat zij haar huisvuil in de containerruimte weggooit, betekent dat niet dat zij in dit geval deze doos niet toch om een bepaalde reden naast de ORAC in de Newtonstraat kan hebben gezet.

Door te wijzen op de mogelijkheid dat een andere bewoner de doos heeft meegenomen uit de containerruimte en vervolgens naast de ORAC heeft gezet, heeft [appellante] niet aannemelijk gemaakt dat dat in dit geval met de doos is gebeurd en zij niet degene is geweest die de doos naast de ORAC heeft gezet.

Subjectieve validiteit (JAB): 5.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@120360/202000062-1-r4/#highlight=doos>

41. ABRvS 4 maart 2020 ECLI:NL:RVS:2020:680 (Faalt)

Onbegrijpelijke uitspraak: [appellante] was verhuisd! Wat denkt het college dat er gebeurd is?

[appellante] betoogt dat zij niet degene is geweest die de aangetroffen doos naast de papiercontainer heeft neergezet. Zij voert aan dat zij al verhuisd was toen de doos aan de Madridweg werd gevonden. Volgens [appellante] heeft zij de doos in een container gedaan voor het ophalen door de vuilniswagen. Zij weet niet hoe de doos naast de ondergrondse papiercontainer is terechtgekomen. Wellicht heeft een ander de doos naast de ondergrondse container gezet of is de doos uit de vuilniswagen gevallen, aldus [appellante].

Subjectieve validiteit (JAB): 4.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@120243/201903022-1-a1/#highlight=doos>

42. ABRvS 4 maart 2020 ECLI:NL:RVS:2020:655 (Slaagt)

Mooie uitspraak: hoe kan het zijn dat pas bij de ABRvS wordt gewonnen?

Subjectieve validiteit (JAB): 10.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@120166/201904210-1-a1/#highlight=doos>

43. ABRvS 5 februari 2020 ECLI:NL:RVS:2020:366 (Faalt)

Geen verschil van inzicht over de feiten, wel over de juridische betekenis van de feiten?

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@119812/201903713-1-a1/#highlight=doos>

44. ABRvS 10 januari 2020 ECLI:NL:RVS:2020:58 (Faalt)

Geen verschil van inzicht over de feiten, wel over de juridische betekenis van de feiten?

Subjectieve validiteit (JAB): 8.

<https://www.raadvanstate.nl/uitspraken/@119534/201903454-1-a1/#highlight=doos>

4 Misplaatste afvalzakken

Men kan een vergelijkbare scan uitvoeren voor misplaatste afvalzakken naast huisafvalcontainers. De hypothese ligt voor de hand dat de conclusies vergelijkbaar zullen zijn, maar dat de scenario's zullen verschillen om dat het aspect "herkomst van de zak" nauwelijks een rol speelt. Hergebruik van de zak is ook nooit aan de orde. Daarvoor in de plaats komt het aspect hygiëne.

De volgende uitspraak laat zien dat de thematiek met afvalzakken anders is dan met dozen. In deze casus is van geen enkele onduidelijkheid sprake de feiten zijn volledig bekend. Toch is denkbaar dat hier van een misgreep van de ABRvS sprake is.

ABRvS 30 november 2022 ECLI:NL:RVS:2022:3482

Om te beginnen miskent de opmerking dat [appellant] de zak huisvuil ook op een ander moment had kunnen aanbieden de crux van het verweer van de [appellant] namelijk dat zulks op hygiënische gronden nu net niet mogelijk was (misschien heeft hij in huis geen mogelijkheid/plaats zo'n afvalzak nog veel langer te bewaren). Verder wordt niet besproken of [appellant] praktisch de mogelijkheid heeft om met de zak huisvuil een ander inzamelpunt te bereiken.

Ik heb inmiddels zo'n 200 uitspraken over misplaatste afvalzakken gelezen. Er zijn enkele eenvoudige opmerkingen te plaatsen:

- De zaken met misplaatste zakken gaan direct van het bestuursorgaan naar de ABRvS, er zit geen rechtbank tussen.

- Dit zijn de eenvoudigste zaken die de ABRvS behandelt, zo'n 30 per jaar (sinds 2000).
- De zaken met misplaatste zaken zijn doorgaans wat eenvoudiger.
- Er zitten wel enkele onbegrijpelijke uitspraken bij.
- De indruk dat geregeld mensen moeten betalen die niets verkeerd hebben gedaan is toch vrij sterk.
- Er wordt opvallend weinig betekenis toegekend aan de implausibiliteit van de suggestie dat iemand een afvalzak echt ver ban huis plaatst.
- net als bij de misplaatste dozen is sprake van toepassing van een precautionary principle.
- Er is net als bij de dozen een zeer onevenwichtige samenstelling qua herkomst van de beroepsgevallen. Amsterdam en Haarlem leveren nauwelijks zaken, Rotterdam meer en Den Haag met grote afstand de meeste.
- Deze situatie roept de vraag op waarom enkele gemeenten gebruik mogen maken van de optie die de ABRvS om burgers tot betaling te dwingen ook wanneer hun schuld (in overtreding geweest zijn) niet echt vaststaat, terwijl vanuit de meeste gemeenten in NL nooit zo'n beroepszaak naar boven komt. Het is kennelijk niet noodzakelijk om gebruik te maken van dit PP mechanisme (dat onvermijdelijk met zich brengt dat onschuldigen moeten betalen, simpelweg omdat zij hun onschuld niet kunnen bewijzen).

5 Uitspraken door Rechtbank over misplaatste dozen

Met zoeken op <https://uitspraken.rechtspraak.nl/#!/> werd één enkele relevante uitspraak gevonden sinds begin 2021.

1. ECLI:NL:RBAMS:2022:5632 Hier oordeelt de Rechtbank A'dam in groot detail over een zaak waar de [eiseres] gelijk krijgt. Het ligt voor de hand dat de ABRvS hierover anders geoordeeld zou hebben.

In bovenstaande zaak stelt de rechtbank dat [verweerder] zeker moet zijn van de eigen zaak opdat de argumenten doorslaggevend kunnen zijn. Dat is hier niet het geval meent de rechtbank.

6 Uitspraken door Gerechtshof over misplaatste dozen

1. ECLI:NL:GHARL:2022:10172 Hoger beroep door [eiser] na verloren zaak bij kantonrechter. Hier is sprake van een boete wegens naast de container zetten. Het verweer faalt. [eiser] verliest wegens gebrek aan aannemelijke argumenten.

<https://linkeddata.overheid.nl/front/portal/document-viewer?ext-id=ECLI:NL:GHARL:2022:10172>

2. ECLI:NL:GHARL:2022:4106 De eenvoudigst denkbare casus: [eiser] ontkent schuld en vermoedt een rol van een onbekende derde partij. Beroep faalt.

<https://linkeddata.overheid.nl/front/portal/document-viewer?ext-id=ECLI:NL:GHARL:2022:4106>

3. ECLI:NL:GHARL:2022:3340 [eiser] verliest, want beroep op volle containers houdt geen stand.
<https://linkeddata.overheid.nl/front/portal/document-viewer?ext-id=ECLI:NL:GHARL:2022:3340>
4. ECLI:NL:GHARL:2021:9225 Verhaal [eiser] slaagt niet (ook al heeft kind van [eiser] de gesuggerde rol gespeeld, dan nog blijft [eiser] verantwoordelijk.
<https://linkeddata.overheid.nl/front/portal/document-viewer?ext-id=ECLI:NL:GHARL:2021:9225>
5. ECLI:NL:GHARL:2021:9764 Verhaal [eiser] over rol jongere broer (en de geclaimde overval op hem) slaagt niet.
<https://linkeddata.overheid.nl/front/portal/document-viewer?ext-id=ECLI:NL:GHARL:2021:9764>

7 Conclusies

7.1 Waarom doet dit er toe?

Mijn motivering voor dit onderzoek is om op te sporen of de werkwijze van de ABRvS inzake veel complexere uitspraken beter valt te begrijpen in het licht van de werkwijze zoals die te zien is bij de eenvoudigste uitspraken. En om dat in beeld te krijgen heb ik 99 van de meest eenvoudige uitspraken van de ABRvS bekeken: uitspraken over onrechtmatig plaatsen van dozen in de jaren 2020-2022. Deze uitspraken hebben ook minimale consequenties voor alle direct en indirect betrokkenen in vergelijking met de meeste andere uitspraken.

Hierbij vallen nog heel wat opmerkingen te maken:

1. Op enkele plaatsen gebruikt de ABRvS de frase “in beginsel logisch” (zie sectie 3, item 39 en item 40). Hiertegen zou ik bezwaar willen maken omdat eigenlijk sprake is van “in beginsel aannemelijk” of misschien “in beginsel voor de hand liggend” in plaats van “in beginsel logisch”. Dat doet er toe omdat in zo’n casus dan sprake is van “in beginsel aannemelijk maar toch niet aannemelijk” of “in beginsel voor de hand liggend maar toch niet aannemelijk”, beide toch minder gebruikelijke modaliteiten⁴

De term logisch zou m.i. beter gebruikt kunnen worden voor kwalificaties van de methodiek van het redeneren. Door dit gebruik van de term logica meen ik een zekere onderbelichting (van de zijde van de ABRvS) betreffende het belang van (het expliciet maken van) de principes van het redeneren waar te nemen.

2. Ik heb er wel moeite mee dat aan het aspect “afstand woning [appellant] tot container waar misplaatsing is vastgesteld” zo weinig belang wordt toegekend, zelfs wanneer het voor de hand ligt dat [appellant] die afstand niet op eigen kracht kan overbruggen.

Wanneer er een vaste regel zou ontstaan die tot gevolg heeft dat de aanname dat een [appellant] schuldig is minder gemakkelijk wordt gemaakt bij grotere dan wel moeilijker (of minder voor de hand liggend)

⁴Dit is wel een belangwekkend punt. [appellant] beoogt beweringen aannemelijk te maken. Meer wordt van hem niet gevraagd in dit type zaken, en grotere stelligheid an doorgaans ook niet worden bereikt. Dus de ABRvS postuleert het bestaan van de modaliteit “bewering *X* is in beginsel logisch maar niet aannemelijk”.

te overbruggen distantie tussen woning en container dan zet dat de deur open naar misbruik van precies zo'n regel.

Het als regel niet "meetellen" van de genoemde afstand kan men zien als een instantie van alles of niets denken die een achtergrond heeft in de toepassing van een voorzorgsbeginsel dat er op is gericht om de attractiviteit van misplaatsing van dozen bij een verafgelegen container in de kiem te smoren.

Dit niet meetellen neemt b.v. de vorm aan van het per secundaire consensusregel accepteren van een bewering $\alpha(A)$ nadat en ondanks dat [appellant] de claim $C_{[appellant]}(\text{niet } A)$ heeft geïntroduceerd.⁵

3. De ABRvS (zie b.v. sectie 3 item 39 heeft een grote focus op bewijsmiddelen, ook in omstandigheden waar het volstrekt niet voor de hand ligt dat wie dan ook ooit bewijsmiddelen zou verzamelen voor het eigen handelen. Je zou haast denken dat wie in zulke omstandigheden bewijsmiddelen gaat verzamelen dat doet om een eigen misgreep onder de mat te kunnen gaan vegen. Zie nogmaals sectie 3 item 39 en sectie 3 item 40).

Deze observatie doet mogelijk terzake omdat in ABRvS:XPAS de ABRvS zo'n nadruk legt op de discrepantie tussen de mate van aanvoering van bewijsmiddelen van beide partijen. In de uitspraken over misplaatste dozen meen ik regelmatig te zien dat de ABRvS het mooi had gevonden als een bepaald bewijsmiddelen meegeleverd zou zijn, terwijl juist het verzamelen van precies zulke bewijsmiddelen niet op iedereen een bijzonder betrouwbare indruk zou maken. Dit leidt mij tot het vermoeden, dat soms (en b.v. in ABRvS:XPAS) alleen al de stap een "bewijsmiddel" te leveren, door de ABRvS als de zaak ondersteunend gezien wordt, mogelijk ongeacht de kwaliteit van dat bewijsmiddel bij nadere inspectie.

4. De basis onder deze uitspraken wordt gevormd door een variant op de omkering van de bewijslast. Het college heeft onder condities voldoende aannemelijk gemaakt dat [appellant] onrechtmatig handelde. Van appellant wordt gevraagd het tegendeel aannemelijk te maken. Omdat nauwelijks te verwachten is dat [appellant] het tegendeel kan bewijzen, en evenmin te verwachten is dat het college wat het voor waar aanneemt kan bewijzen, is hier spraak van omkering van de last van het leveren van een bewijsvermoeden.

Waarom deze omkering plaatsgrijpt zou men kunnen duiden in termen van het precautionary principle (PP) (want alleen door deze omkering te institutionaliseren ziet het college kans om effectief te handhaven inzake de onrechtmatig naast een container geplaatste dozen, en de ABRvS doet daar aan mee). Dit leidt tot de constatering dat de ABRvS al werkt op basis van het PP ook in omstandigheden waar dit niet expliciet wordt gemaakt.

Wat nu terzake doet is dat in deze uitspraken de ABRvS voor zover ik kan zien in geen enkel geval (uit de door mij bekeken collectie) de soms aanmerkelijke onwaarschijnlijkheid van de voorstelling van het college een rol laat spelen. Het PP leidt tot een zwart-wit aanpak per casus. Daar is in beginsel niets mis mee, maar de vraag is wel of in alle gevallen het doel de middelen heiligt, dat spreekt m.i. toch niet vanzelf. Ik meen dat dit laatste b.v. in een uitspraak als sectie 3 item 39 betwijfeld kan worden.

5. Wat ook opvalt is dat het voor een buitenstaander niet eenvoudig is om te begrijpen wat hier gebeurt. Hoe komt het dat de gevallen die slagen (op één na, zie 2, volstrekt overtuigend), tot en met de ABRvS moeten worden doorgezet?

⁵In de onderliggende propositielogica zijn $\alpha(A)$ en $C_{[appellant]}(\text{niet } A)$ niet strijdig met elkaar.

Valt er in de uitspraken van de ABRvS inzake onjuist geplaatste dozen voor rechtbanken en gerechtshoven geen lijn te herkennen? De lijn die ik meen te zien is dat [appellant] heel goede argumenten nodig heeft om in beroep te slagen, en dat de kwaliteit van die argumenten (in geval van slagen) eigenlijk ook niet controversieel is.

7.2 Kwaliteit van de uitspraken: subjectieve inschatting

Ik heb aan alle uitspraken een zgn. subjectieve validiteit toegekend, dat is de subjectieve kans (zoals ik die zelf zie) dat de uitspraak juist is

Bij 13 van de 99 uitspraken is de subjectieve validiteit die ik aan de uitspraak toeken onder de 6, ofwel niet voldoende (werkend in de in NL gebruikelijke en inmiddels klassieke schaal van 1 t/m 10). Van deze 13 uitspraken falen er 12 en slaagt er één. Heeft deze assessment nu enige denkbare betekenis? Van de 13 “onvoldoendes” zijn er twee met cijfer 4. Voor die uitspraken had ik zelf niet verantwoordelijk willen zijn. Bij cijfers 5 en 5,5 heb ik twijfel, maar is wel denkbaar dat ik het ook zo zou zien.

Ik ga er van uit dat onder deze 13 gevallen een instantie van “miscarriage of justice” zit. Maar het ligt niet voor de hand dat men daar ooit achter kan komen. Bij zulke onzekerheden moet de ABRvS het voordeel van de twijfel krijgen.

7.3 Kwaliteit van de bestuursrechtspraak bij “misplaatste dozen”: een subjectieve inschatting

Na studie van dit materiaal sta ik voor de vraag wat hier nu toch van te denken. Zo’n vraag is riskant want het antwoord kan je zeer worden kwalijk genomen. Ik waag het er op.

1. De aanpak van “dozen naast afvalcontainers” zoals door de ABRvS bestuursrechtelijk aangestuurd kenmerkt zich door een systematisch volgehouden toepassing van een instantie van het PP (precautionary principle). Deze toepassing van een PP is impliciet, in die zin dat de daarbij soms gebruikelijke terminologie niet wordt gehanteerd maar is daarom niet minder herkenbaar.
2. Als gevolg van deze aanpak zullen naar mijn verwachting velen “onschuldig” tot het betalen van vergoedingen worden veroordeeld. (Zij hebben zoals zij zelf claimen de dozen niet onrechtmatig geplaatst, ook al ontbreekt hen daarvoor het bewijs.) Deze gevallen duid ik aan met valse negatieven (de claim van [verweerder] was de facto onjuist maar hield stand tot en met de ABRvS waarbij het beroep van [appellant] faalde).
Hoeveel valse negatieven er zijn is onbekend. Mijn subjectieve inschatting (op basis van dit zeer beperkte onderzoek) is dat 10 % van de negatieve resultaten (d.w.z. beroep faalt) vals is.
3. Het systemisch bestaan en voor lief nemen van valse negatieven is in beginsel onwenselijk, en er zou naar een weg moeten worden gezocht om dat te fenomeen vermijden.
4. Om redenen mij onbekend komen de beroepszaken voor het overgrote deel uit Den Haag. Vanuit Utrecht kwam in de periode 2020-2022 geen enkele casus, en zo is het ook voor verreweg de meeste gemeenten in NL.
5. Het lijkt er dus op dat het in stand houden van de fractie van valse negatieven door uitspraken van de ABRvS een “dienst” representeert die de ABRvS slechts voor een klein deel van de NL gemeenten moet leveren.

6. Er is daarmee een mogelijkheid in beeld om deze toepassing van het PP die ten nadele van individuele burgers kan uitpakken tegen het licht te houden, gegeven het feit dat in de afgelopen jaren de meeste gemeenten een werkwijze hanteren die er toe leidt dat hun inwoners niet meer worden “aangemoedigd” om gebruik van maken van beroep t/m de ABRvS met daarbij het risico van een finale vals negatieve uitspraak in laatste instantie voor de betreffende inwoner (dan in de rol van [appellant] waarvan het beroep faalt).

7.4 PP-classificatie: impliciet gebruik van een *epistemic PP*

De claim dat er op de achtergrond sprake is van de toepassing van een vorm van “het” PP in bestuursrecht-spraak van de ABRvS inzake misplaatste dozen baseer ik op de combinatie van twee features: veel uitspraken ten nadele van appellanten komen tot stand ondanks manifest gebrek aan bewijs, en dat dit gebeurt hangt samen met de erkenning van de noodzaak tot strikte handhaving van regels door een gemeentebestuur teneinde de orde (in dit geval fysieke orde) in een gemeente te bewaren, zulks tot voordeel van alle inwoners.

In [13] vindt men een bijzonder duidelijk overzicht van de verschillende verschijningsvormen van en rechtvaardigingsargumenten voor een scala van PP’s. Er is niet sprake van “het PP” maar van een familie van PP’s. Ik meen dat in de terminologie van [13] er in casu de misplaatste dozen sprake is van een PP met wat wordt genoemd een “epistemic interpretation”, ofwel een epistemisch PP (waarbij de drie alternatieve classificatieopties zijn: *action guiding*, procedureel en geïntegreerd). Het PP wordt ingezet om tot de (acceptatie van de legitimiteit van de) volgende opvatting te komen:

[Schuldtoewijzing bij zwakke forensische evidentie zonder aannemelijke contraindicatie.] Wanneer een misplaatste doos tot een persoon valt te herleiden de gemeente deze persoon voor de geconstateerde misplaatsing verantwoordelijk mag houden (in de zin van aannemelijkheid) en op basis daarvan een vergoeding van de verwijderingskosten van de doos mag vorderen” (dit tenzij de betreffende persoon een andere beschrijving van de eigen rol aannemelijk weet te maken waarin de genoemde verantwoordelijkheid niet zou bestaan, of anders uitgedrukt een ander verhaal heeft dat de persoon vrijpleit van de genoemde verantwoordelijkheid).

Deze opvatting wordt vervolgens steeds weer ingezet om tot een oordeel in een beroepszaak te komen. Los van omstandigheden waar eerst procedure aspecten worden bekeken is dan steeds de vraag of de appellant een alternatieve verklaring dan direct of indirect eigen handelen aannemelijk weet te maken.

7.4.1 Forensische evidentie uitvergrotende epistemische PP

Er is sprake van een epistemisch PP gebaseerd op acceptatie van een *forensisc evidence booster*, d.w.z. een mechanisme dat ondanks een tekort aan forensische evidentie toch functioneert alsof die evidentie toereikend zou zijn, of in andere woorden een mechanisme dat forensische evidentie uitvergroot.

7.4.2 Toegang tot rechtspraak beperkende epistemische PP

Een epistemisch PP kan verschillende mechanismen omvatten. Naast het forensisc evidence booster mechanisme gebruikt men soms het bemoeilijken van de gang naar de rechter. Bijvoorbeeld als een zaak te klein is dan kan de mogelijkheid tot hoger beroep worden geblokkeerd. In de context van de misplaatste dozen is niet sprake van het beperken van toegang tot rechtspraak. Maar het feit dat men niet kan procederen over de omvang van een vordering tot betalen van de verwijderingskosten in relatie tot de omvang van de misplaatste doos zou gezien kunnen worden als een weigering van de overheid om proportionaliteit toe te staan in omstandigheden waar dat wel denkbaar zou zijn. Het vooraf verhinderen van de mogelijkheid tot introductie

van proportionaliteit zou men als een feature van het PP kunnen zien dat welbewust zo is ontworpen dat het de toegang tot de rechtspraak bemoeilijkt.

7.5 Niet een instantie van het Catastrophic Harm PP (CHPP)

In [13] worden verschillende gespecialiseerde vormen van een PP besproken, b.v. het CHPP (Catastrophic Harm PP) van [11]. Het CHPP zit om zo te zeggen aan het de andere kant van het spectrum van PP's dan de variant van PP die impliciet wordt gebruikt door de ABRvS bij de uitspraken over misplaatste dozen. Daar is wel sprake van een *harm* the weten losse rommel op straat maar van een catastrofale schade is geen sprake en evenmin van een gedecideerde aanpak om aan de schade (dwz. rommel op straat) definitief paal en perk te stellen.

7.5.1 Legitimiteit van de betreffende PP

Men kan zich de vraag stellen of genoemde opvatting wel gehandhaafd moet worden. Zijn de argumenten voor de epistemische variant van het PP in deze situatie sterk genoeg? Zijn er nadelen van de inzet van deze opvatting die bij nadere analyse zwaar wegen, etc?

7.6 Kwalificatie van dit werk

Deze bijdrage zie ik als een vorm van wetenschapsjournalistiek. Er heeft geen peer review plaatsgevonden, het is ook geen preprint die op weg is naar formele publicatie in eventueel gewijzigde vorm. De inhoud is primair opiniërend en niet wetenschappelijk bewijzend. Er is geen grondige literatuurstudie aan voorafgegaan.

Er is niet sprake van enige claim op originaliteit, noch wordt van iemand gevraagd op enige wijze prioriteit van hier genoemde argumenten te erkennen, als ware het toch wetenschappelijk werk. Als er sprake is van een relevante mate van originaliteit dan is het aan lezers om dat vast te stellen en daar al dan niet iets mee te doen. Mogelijk levert deze tekst wel incentives voor volgende activiteiten inclusief meer wetenschappelijk gefundeerd onderzoek. Dat zou mooi zijn maar als dat zo is dan moet dat nog blijken.

Tot slot wil ik opmerken dat hoe onnozel het thema van de misplaatse dozen op het eerste gezicht ook moge zijn, het is toch heel interessant om de ABRvS uitspraken hierover te lezen, het is namelijk volstrekt niet triviaal wat hier allemaal bij komt kijken. In elk geval zijn deze uitspraken niet-triviaal vanuit het perspectief van de een logicus, dat ongeacht de beperkte relevantie en complexiteit die dit type van uitspraken naar mijn verwachting heeft vanuit het perspectief van een jurist.

7.7 Acknowledgement

John-Jules Meyer (UU) heeft een aantal bruikbare commentaren geleverd op een eerdere versie van deze tekst en heeft ook een aantal suggesties voor verbetering aangeleverd.

Qua casting van de relevante juridische procedures heeft een mij bekende, maar hier niet met name te noemen, juriste er de grootste missers hopelijk uitgehaald, maar onvermijdelijk draagt deze tekst sporen van de juridische illiteracy van de auteur.

Referenties

- [1] Jan A. Bergstra. Adams Conditioning and Likelihood Ratio Transfer Mediated Inference. *Scientific Annals of Computer Science*, **29** (1), 1-58 (2019). Available on arXiv: <https://arxiv.org/abs/1611.09351>
- [2] Jan A. Bergstra. Promise theory as a tool for informaticians. *Transmathematica*, <https://doi.org/10.36285/tm.35> (2020).
- [3] Jan A. Bergstra. Instruction sequence faults with formal change justification. *Scientific Annals of Computer Science* **30** (2), pp. 105–166 (2020).
- [4] Jan A. Bergstra. Qualifications of instruction sequence failures, faults and defects: dormant, effective, detected, temporary, and permanent. *Scientific Annals of Computer Science*, **21** (1), pp. 1–50, (2021). <http://doi.org/10.7561/SACS.2021.1.1>
- [5] Jan A. Bergstra. Defects and faults in algorithms, programs and instruction sequences. *Transmathematica*, <https://doi.org/10.36285/tm.49> (2022).
- [6] Jan A. Bergstra. An Opinion on Promises, Threats, and Accusations in the 2022 Russo-Ukrainian War. *Transmathematica*, <https://doi.org/10.36285/tm.73> (2022).
- [7] Jan Bergstra and Mark Burgess. *Promise Theory: Principles and Applications*. χt Axis Press. ISBN: 9781495437779, 2014; Second edition ISBN: 9781696578554, (2019).
- [8] Jan A. Bergstra and Marcus Düwell. Accusation theory. *Transmathematica*, (2021). <https://doi.org/10.36285/tm.61>
- [9] Jan A. Bergstra and Marcus Düwell. Accusations in the context of computer programming. *Transmathematica*, (2022). <https://doi.org/10.36285/tm.69>
- [10] J.A. Bergstra and M.E. Loots. Program algebra for sequential code. *Journal of Logic and Algebraic Programming* **51** (2), pp. 125–156 (2002).
- [11] L. Hartzell-Nichols L. A climate of risk: precautionary principles, catastrophes, and climate change. Routledge, New York (2017).
- [12] Jan van Eijck and Fer-Jan de Vries. Reasoning about update logic. *Journal of Philosophical Logic* **24**: pp 19-45 (1995).
- [13] Tanja Rechitzer. Applying reflective equilibrium—towards the justification of a precautionary principle. In Series: Logic, Argumentation and Reasoning, Springer, <https://library.oapen.org/bitstream/handle/20.500.12657/57301/978-3-031-04333-8.pdf?sequence=1> (2022).